

Księga Liczb

Rozdział 32

1. I mieli synowie Rubenowi, i synowie Gadowi bydła bardzo wiele; a obaczywszy ziemię Jazer i ziemię Galaad, że miejsce ono było sposobne dla bydła, 2. Przyszli ciż synowie Gadowi, i synowie Rubenowi, i mówili do Mojżesza i do Eleazara kapłana, i do książąt zgromadzenia, i rzekli: 3. Ziemia Ataret i Dybon, i Jazer, i Nemra, i Hesebon, i Eleale, i Seban, i Nebo, i Beon: 4. Ziemia, którą zwojował Pan przed zgromadzeniem Izraelskim, jest ziemia sposobna dla bydła, a my słudzy twoi mamy bydła wiele. Przetoż rzekli: 5. Jeżeliśmy znaleźli łaskę przed oczyma twemi, niechże będzie dana ta ziemia sługom twym na osiadłość, a niech nie chodzimy za Jordan. 6. Tedy odpowiedział Mojżesz synom Gadowym, i synom Rubenowym: Więc bracia wasi pójdą na wojnę, a wy tu siedzieć będziecie? 7. Czemuż psujecie serce synom Izraelskim, żeby nie szli do ziemi, którą im dał Pan? 8. Takci uczynili ojcowie wasi, gdym je był posłał z Kades Barne ku przespiegowaniu tej ziemi; 9. Bo gdy przyszli aż do doliny Eschol, obejrawszy onę ziemię popsowali serce synom Izraelskim, aby nie szli do ziemi, którą im dał Pan; 10. Skąd zapaliwszy się gniewem Pan, dnia onego przysiągł, mówiąc: 11. Zaiste nie oglądają ludzie ci, którzy wyszli z Egiptu, od dwudziestu lat i wyżej, tej ziemi, o którą przysiągł Abrahamowi, Izaakowi, i Jakóbowi, przeto iż mię cale nie naśladowali; 12. Oprócz Kaleba, syna Jefunowego, Kenezejczyka, i Jozuego, syna Nunowego, ponieważ ci cale naśladowali Pana. 13. I zapalił się gniewem Pan na Izraela, i sprawił, że się tułali po puszczy przez czterdzieści lat, aż poginał wszystek on naród, który czynił źle przed oczyma Pańskimi. 14. A oto, wy powstałście miasto ojców waszych, plemię ludzi grzesznych, abyście jeszcze przyczynili gniewu zapalczywości Pańskiej przeciwko Izraelowi. 15. Bo jeżeli się odwrócicie od naśladowania jego, tedy on też zaniecha go jeszcze na tej puszczy; a tak wy zgubicie ten wszystek lud. 16. Tedy przystąpiwszy do niego rzekli: Obory bydłu i dobytkowi naszemu, i miasta dziatkom naszym tu pobudujemy; 17. Ale sami zbrojno ochotnie pójdziemy przed syny Izraelskimi, aż je zaprowadzimy na miejsce ich, a dziatki nasze będą mieszkaly w mieściech obronnych dla obywateli tej ziemi. 18. Nie wrócimy się do domów naszych, aż posiadą synowie Izraelscy każdy dziedzictwo swoje; 19. Ani weźmiemy dziedzictwa z nimi za Jordanem i dalej, ponieważ przychodzi dziedzictwo nasze na nas z tej strony Jordanu na wschód słońca. 20. I rzekł im Mojżesz: Jeżeliż uczynicie, coście rzekli, a pójdziecie zbrojno przed obliczem Pańskim na wojnę; 21. I pójdzie każdy z was zbrojno za Jordan przed oblicznością Pańską, aźby wypędził nieprzyjacioły swoje od oblicza swego; 22. I aż będzie poddana ziemia ona Panu, a potem się wrócicie, i będziecie bez winy przed Panem i przed Izraelem: tedy wam będzie ta ziemia za osiadłość przed obliczem Pańskim. 23. Ale jeżeli tego nie uczynicie, oto zgrzeszycie Panu, a wiedźcie, że grzech wasz znajdzie was. 24. Budujcież tedy miasta dziatkom waszym, i obory bydłu waszemu, a co wyszło z ust waszych, uczynicie. 25. Tedy rzekli synowie Gadowi, i synowie Rubenowi do Mojżesza, mówiąc: Słudzy twoi uczynią, jako pan nasz rozkazuje. 26. Działki nasze, i żony

nasze, stada nasze, i wszystkie bydła nasze, zostaną tu w mieściech Galaadzkich; **27.** Ale słudzy twoi pójdą wszyscy zbrojno przed Panem na wojnę, jako pan nasz mówi. **28.** I przykazał o nich Mojżesz Eleazarowi kapłanowi, i Jozuemu, synowi Nunowemu, i książętom ojców pokoleń synów Izraelskich, **29.** I rzekł im: Jeżeli przejdą synowie Gadowi, i synowe Rubenowi z wami za Jordan, wszyscy zbrojno na wojnę przed Panem, a będzie pohołodowana ziemia przed wami, tedy im dacie ziemię Galaad w dziedzictwo; **30.** Ale jeżeli nie zbrojno z wami przejdą, tedy niech mają dziedzictwo między wami w ziemi Chananejskiej. **31.** I odpowiedzieli synowie Gadowi, i synowie Rubenowi, mówiąc: Co wyrzekł Pan do sług swoich, to uczynimy; **32.** Pójdziemy zbrojno przed Panem do ziemi Chananejskiej, a zostanie przy nas osiadłość dziedzictwa naszego z tej strony Jordanu. **33.** Dał tedy Mojżesz synom Gadowym, i synom Rubenowym, i połowie pokolenia Manasesa, syna Józefowego, królestwo Sehona, króla Amorejskiego, i królestwo Oga, króla Basańskiego, ziemię z miast jej, z granicami, i miasta ziemi onej w około. **34.** I pobudowali synowie Gadowi Dybon, i Atarot, i Aroer; **35.** I Atrot, i Sofan, i Jazer, i Jegba, **36.** I Betnimera, i Betaran, miasta obronne, i obory dla bydła. **37.** Synowie też Rubenowi pobudowali Hesebon, i Eleale, i Karyjataim. **38.** I Nebo, i Baalmeon, odmieniwszy im imiona, także Sabana; i dali imiona insze onym miastom, które pobudowali. **39.** Wtargnęli też synowie Machyry, syna Manasesowego, do Galaad, a wzięwszy je, wygnali Amorejczyka, który tam mieszkał. **40.** I dał Mojżesz Galaad Machyrowi, synowi Manasesowemu, i mieszkał w nim. **41.** Potem Jair, syn Manasesów, wtargnął, i pobrał wsi ich, które przezwał Chawot Jair. **42.** Także Nobe wtargnął, i wziął Kanat z jego wsiami, i nazwał je Nobe od imienia swego.

Biblia gdańska – przekład Pisma Świętego na język polski z roku 1632 dokonany wspólnie przez braci czeskich i kalwinistów. Jedno z najpopularniejszych polskich tłumaczeń protestanckich.